

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU 2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

The Current Instructional Practices and Problems of Course HU 2002

English Conversation 2 Faculty of Humanities

Mahamakut Buddhist University

พระมหาสมัคร มหาวิโร

Phramaha Samak Mahaviro

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Faculty of Humanities Mahamakut Buddhist University

E-mail: Samak@mbu.ac.th

วันที่รับบทความ (Received) : 15 กรกฎาคม 2565

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 27 สิงหาคม 2565

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 29 สิงหาคม 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU 2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ ด้านสื่อการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU 2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา สาขาวิชา HU 2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 จำนวน 27 รูป/คน โดยใช้แบบสอบถามสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน 4 ด้าน คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ ด้านสื่อการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ในภาพรวม ด้านการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 S.D. .263 เรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ และกระบวนการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ 2) ระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU 2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ในภาพรวม ด้านปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.49 S.D. .455 เรียงลำดับดังนี้ กระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ใน ระดับน้อยที่สุด ด้านกระบวนการสอนและเทคนิคการสอน และด้านสื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน

อยู่ในระดับน้อย ส่วนผลการเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอน พบว่า มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งในภาพรวมและรายด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดในภาพรวมและรายด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.49

คำสำคัญ: สภาพและปัญหา, การสนทนาภาษาอังกฤษ, คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) To study Current Instructional Practices and Problems of Course HU 2002 English Conversation 2; Process of teaching and learning, Personality of the teacher, Teaching media and facilities, Measurement and Evaluation and 2) To compare Current Instructional Practices and Problems of Course HU 2002 English Conversation 2. The sampling of this research was the 27 person Course HU 2002 English Conversation 2 students. The instruments used were questionnaires of 4 sections; Process of teaching and learning, Personality of the teacher, Teaching media and facilities, Measurement and Evaluation. The statistical values were the frequency, percentage, mean and standard deviation.

The finding of the research were found as following; 1) The Current Instruction Practices and Problems of HU2002 English Conversation of 4 sections was the highest level of mean 3.92 S.D. .263; Measurement and Evaluation Instruction media, Teaching techniques, and Teacher personality methods 2) was the lowest level of problem in every parts of mean 1.49 S.D. .455; Measurement and Evaluation and Teacher personality, Instruction media, Teaching techniques, methods. The results to study and compare the states and problems of English learning and teaching were that The Current Instruction Practices and Problems of HU 2002 English Conversation was the highest level of mean 3.92 was the lowest level of problem in every parts of mean 1.49

Keywords: The Current Instructional Practices and Problems, English Conversation, Faculty of Humanities Mahamakut Buddhist University

1. บทนำ

ในปัจจุบันสังคมโลกได้ก้าวสู่ยุคโลกาภิวัตน์ เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ด้วยอิทธิพลของความเจริญก้าวหน้า ทำให้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีมีความสลับซับซ้อน เชื่อมโยง และเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้คนในสังคมจำเป็นต้องเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา การปฏิรูปการศึกษาจึงเกิดขึ้นเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และเพื่อเป็นการเตรียมคนในชาติให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจการเมืองและวัฒนธรรม ซึ่งสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสังคมแห่งการเรียนรู้คือภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่มีอิทธิพลมากในโลก เพราะว่า เป็นภาษาที่สามารถสื่อสารได้ทั่วทุกมุมโลก นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษยังเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ รวมทั้งเป็นภาษาที่เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ ดังนั้นการพัฒนาความรู้ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษจึงจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นความจำเป็นสำหรับคนไทย และควรมีเป้าหมายเพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันและเป็นเครื่องมือในการติดต่อระหว่างชนชาติต่างๆ (บัญชา อิงสกุล. 2541: 63, 66, 70) ในปัจจุบันนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และการศึกษาต่างๆ ความเจริญก้าวหน้านี้ได้ส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการศึกษา โดยเฉพาะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับ ทำให้เกิดแนวคิดเทคนิควิธีและพัฒนาการใหม่ๆ ในการเรียนการสอน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ในหมวด 6 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 และมาตรา 24 เน้นการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามความถนัดเต็มศักยภาพโดยมีทักษะ กระบวนการคิด การจัดการจากประสบการณ์จริง ให้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยที่เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการที่ได้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะๆ โดยให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับ มัธยมศึกษา เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ตาม ความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการทำงานอาชีพ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544)

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาการพัฒนาความสามารถทาง ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย จึงได้พยายามปรับปรุงอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นการแอกบรมครูอาจารย์ทั้ง ด้านการสอน และแนะนำให้ผู้เรียนมีความสามารถทำเอกสารประกอบการสอน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึง ระดับอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษอย่างน้อยที่สุดเพื่อให้นักเรียน สามารถสื่อสารได้ (เจษฎาภรณ์ เหลืองขมิ้น, 2541: 1) แต่ถึงแม้จะมีการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการเรียน การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยก็ตาม แต่ดูเหมือนว่าจะมีสาเหตุหลายประการที่ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ผลตามที่ตั้งใจไว้หรือไม่ประสบผลสำเร็จ อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ ดีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษซึ่งเกิดจากความไม่พร้อมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนบางคนไม่ ต้องการที่จะเรียนวิชานี้ (กุสุมา ล่าม้าย, 2539: 78)

ในกระบวนการเรียนการสอน ผู้สอนจัดเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญที่จะทำให้การเรียน การสอน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สุเทพ อ่อนไสว, 2541: 98-102) ในทางตรงกันข้ามจากรายงานการประชุมสัมมนาประชาพิจารณ์โครงการศึกษาวิจัยเรื่อง อุดมศึกษาไทย: วิกฤตและทางออก ได้สรุปปัญหาของ อาจารย์ระดับอุดมศึกษาประการหนึ่งในการเรียนการสอนคือ วิธีการสอนของอาจารย์ยังคงใช้แบบ ถ่ายเท

ความรู้ไม่ถ่ายเทความคิดเป็น ทำเป็น กระบวนการสอนมุ่งเน้นการท่องจำเพื่อสอบมากกว่าเน้นให้ ผู้เรียน แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (ศิริเพ็ญ มากบุญ, 2541 : 55-65)

สำหรับปัจจัยภายในอื่นที่อาจมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษคือแรงจูงใจและ ทักษะคิดต่อ พฤติกรรมการสอนของครู (Brown, H. Douglas, 1981 : 113-129) ดังที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจ ว่า มีบทบาทสำคัญในการกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนภาษาของผู้เรียน เพราะ แรงจูงใจ เป็นกุญแจไขสู่การเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ ลิตเติ้ลวูด (Little wood) (Little wood, William T., 1990: 53) ว่าแรงจูงใจเป็นพลัง สำคัญที่กำหนดได้ว่าผู้เรียนจะมีความมุ่งมั่นให้กับการเรียนรู้หรือไม่ ผู้เรียนจะอุทิศตน ทุ่มเทร่างกายและจะ มีความเพียรพยายามมากน้อยเพียงใดในการเรียนรู้ภาษาที่สอง และองค์ประกอบด้าน พฤติกรรมการสอนของผู้สอนก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากพฤติกรรมการ สอนของผู้สอนทั้งในด้านวิธีการและกระบวนการสอน การใช้ภาษา การปฏิบัติตน ในการสอน การใช้สื่อการ สอน ฯลฯ สามารถบ่งบอกและมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ ผู้เรียนเกิดทัศนคติหรือเจตคติต่อ การเรียนภาษาและส่งผลต่อการเรียนรู้ได้

พันธกิจหลักของอาจารย์ระดับอุดมศึกษานั้น มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน การทำวิจัย การบริการ วิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อาจารย์ส่วนใหญ่ที่สอนในระดับอุดมศึกษาสำเร็จ การศึกษาจาก สาขาวิชาต่างๆ ที่ไม่ใช่ครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์และไม่ได้ศึกษาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสอนมาก่อนทำให้อาจ มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องทักษะในการจัดการเรียนการสอน หรือเทคนิควิธีสอนแบบต่างๆ ซึ่งมีแนวโน้มของการจัด การศึกษาระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยอาศัยปรัชญาการสอนและทฤษฎีการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อประกอบการสอน และการวัดผลและ การประเมินผล

วิชา HU 2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ เป็นวิชาที่ ศึกษาหลัก และการใช้ภาษาโครงสร้างของประโยคในรูปแบบต่างๆที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น การติดต่อสื่อสาร ข่าวสารต่างๆ การเขียนข้อความสั้นๆ และการเขียนเสนอข่าวต่อสื่อมวลชน โดยเน้นความถูกต้องในการ ใช้สำนวนโวหารที่เกี่ยวกับภาษาสื่อมวลชน วิชานี้มีประเด็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจาก นักศึกษามี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจอาจเนื่องมาจากนักศึกษาไม่มีพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ ในข่าวและหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นวิชาที่ยาก ผู้สอนมีความต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องทำการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนใน รายวิชาดังกล่าว เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU 2002 การสนทนา ภาษาอังกฤษ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU 2002 การสนทนา ภาษาอังกฤษ 2

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา HU 2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 จำนวน 27 รูป/คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยสอนเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

4. ตัวแปรของการวิจัย

ตัวแปรต้น คุณลักษณะของนักศึกษามีเพศ สาขาวิชา คณะ ชั้นปี

ตัวแปรตาม สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน 4 ด้าน มีด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ ด้านสื่อการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติการสอนของอาจารย์ตามแผนการสอน เทคนิคการสอน/วิธีสอน การใช้สื่อประกอบการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ปัญหาการจัดการเรียนการสอน หมายถึง อุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างดำเนินการสอน ทำให้การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนการสอน หมายถึง กลวิธีต่างๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการสอน เพื่อช่วยให้กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการสอน มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น เทคนิคการสอนหรือการดำเนินการสอน เพื่อช่วยให้การสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ในการบรรยาย การสาธิต การอภิปราย เป็นต้น ผู้สอนอาจใช้เทคนิคต่างๆ ที่สามารถช่วยให้การบรรยายมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การยกตัวอย่าง การใช้สื่อการสอน การใช้คำถาม เป็นต้น

บุคลิกภาพของอาจารย์ หมายถึง คุณลักษณะของอาจารย์ที่แสดงออกต่อนักศึกษา ได้แก่ กริยาท่าทางที่เป็นมิตร โอบอ้อมอารี การสื่อสารด้วยวาจาที่สุภาพ การแสดงสีหน้าและอารมณ์ต่อนักศึกษา ขณะทำการสอน การแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสม ความมีระเบียบวินัยเป็นตัวอย่างที่ดี รวมถึงการ ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษา เป็นต้น

สื่อประกอบการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ ซึ่งถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติ จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียนช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่ตั้งไว้

การวัดและประเมินผล หมายถึง การบวนการตรวจสอบเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวเลขหรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะ หรือคุณภาพของสิ่งที่วัด โดยใช้เครื่องมือวัดผลที่มีประสิทธิภาพ และวินิจฉัยตัดสิน ลงสรุปคุณค่าเพื่อพิจารณาตัดสินใจที่ได้จากการวัดผลอย่างมีกฎเกณฑ์และมีคุณธรรม 1. การประเมินระหว่างเรียน (Formative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อใช้ผลการประเมิน ในการปรับปรุงกระบวนการ

จัดการเรียนการสอน การประเมินประเภนี้ใช้ระหว่างการจัดการเรียนการสอน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ระหว่างจัดการเรียนการสอน หรือไม่ หากผู้เรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ผู้สอนก็จะหาวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ ผลการประเมินยังเป็นการตรวจสอบผู้สอนเองว่าเป็นอย่างไร แผนการสอนรายครั้งที่เตรียมมาดี หรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างไร มีจุดใดบกพร่องที่ต้องปรับปรุง แก้ไขต่อไป 2. การประเมินเพื่อตัดสิน (Summative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตัดสินผลการจัดการ สอน เป็นการประเมินหลังจากผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว อาจเป็นการประเมินหลังจบเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือ หลายๆเรื่อง รวมทั้งการประเมินปลายภาคเรียนหรือปลายปี ผลจากการประเมินประเภนี้ใช้ในการตัดสินผล การจัดการเรียนการสอน หรือตัดสินใจว่าผู้เรียนคนใดควรจะได้รับระดับคะแนนใด

6. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. จากการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU 2002 การสอนทนาภาษาอังกฤษ 2 เพื่อการสื่อสารมวลชน จะช่วยให้ผู้สอนได้เข้าใจผู้เรียนในขณะเดียวกัน จะทราบผลการสอนของตนเองตามความคิดเห็นของนักศึกษา

2. นำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU 2002 การสอนทนาภาษาอังกฤษ 2 เพื่อการสื่อสารมวลชน

7. สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ศึกษาในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 เป็นนักศึกษาเพศหญิงร้อยละ 74.1 เป็นเพศชายร้อยละ 25.9 ซึ่งมีการเข้าเรียนมากกว่า 10 ครั้งขึ้นไปต่อภาคการศึกษาร้อยละ 59.3 และน้อยกว่า 5 –10 (ร้อยละ40.7)

ผู้วิจัยพบว่า ระดับการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 โดยภาพรวมในด้านการปฏิบัติอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 S.D. .263 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ และด้านกระบวนการการสอนและเทคนิคการสอน ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่า **ด้านกระบวนการสอนและเทคนิคการสอน** มีระดับการปฏิบัติการจัดการเรียนสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ด้านกระบวนการการสอนและเทคนิคการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 S.D. .227 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติมากกว่าข้ออื่นๆ ได้แก่ อาจารย์แจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอนก่อนสอนอย่างชัดเจน, อาจารย์ใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และอาจารย์ใช้คำถามหรือกิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์ มีการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับที่มากที่สุด 3 ข้อ

ส่วนหัวข้อดังต่อไปนี้ คือ อาจารย์ระบุวิธีสอน เวลาที่ใช้สอน วัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจนในแต่ละหัวข้อที่สอน อาจารย์ใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอน เพื่อผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น ได้แก่ การยกตัวอย่างการใช้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลการค้นคว้าเป็นต้น อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม แสดงความคิดเห็นประชุม พูดคุย ให้คำแนะนำและรับฟัง ข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากอาจารย์และอาจารย์ใช้ภาษาในการสอนที่นักศึกษาสามารถเข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับเนื้อหาที่มีการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง **ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์** ระดับการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 S.D. .471 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติมากกว่าข้ออื่นๆ ได้แก่ การแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย ใช้วาจาสุภาพเหมาะสมกับนักศึกษาให้คำแนะนำและตอบข้อซักถามได้อย่างชัดเจน เข้าสอนตรงเวลาทุกครั้ง สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะที่สอนได้ดี ซึ่งแต่ละข้ออยู่ในดับมากทุกข้อ **ด้านสื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก** ระดับการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ด้าน สื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 S.D. .144 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติมากกว่าข้ออื่นๆ ได้แก่ นักศึกษาสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้นจากสื่อประกอบการสอน มีระดับการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนระดับมากที่สุด ส่วนหัวข้อดังต่อไปนี้ ได้แก่ ใช้ตำรา/เอกสารประกอบการสอนสอดคล้องกับแผนการสอน มีการแจ้งรายชื่อหนังสือและระบบการสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองแก่นักศึกษา ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ประกอบการสอน ขนาดห้องที่ใช้สอนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา ห้องเรียนสะอาดและมีแสงสว่างที่เหมาะสมสำหรับการเรียน อยู่ในระดับมาก **ด้านการวัดและประเมินผล** ระดับการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกๆข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 S.D. .211 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติมากกว่าข้ออื่นๆ ได้แก่ มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม มีการแจ้งให้นักศึกษาทราบแนวทางการทดสอบล่วงหน้า การทดสอบย่อยระหว่างเรียนและการทดสอบปลายภาคที่กำหนดไว้ มีการแจ้งผลทดสอบของนักศึกษาให้ทราบหลังการสอบทุกครั้ง มีการปรับปรุงกระบวนการจัดการสอนจากผลการประเมินผลการเรียนรู้ มีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเข้าใจมากขึ้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกๆ ข้อ

ส่วนระดับปัญหาการจัดการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 โดยภาพรวมอยู่ในด้านกรปฏิบัติอยู่ในน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.49 S.D. .455 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากน้อยที่สุดไปมากที่สุดได้ดังนี้ ด้านการวัดและประเมินผลและด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ด้านกระบวนการการสอนและเทคนิคการสอน และด้านสื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า **ด้านกระบวนการ การสอนและเทคนิคการสอน** พบว่า ระดับปัญหาการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ด้านกระบวนการการสอนและเทคนิคการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 1.50 S.D. .406 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาน้อยกว่าข้ออื่นๆ ได้แก่ อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม แสดงความคิดเห็นประชุม พูดคุยให้คำแนะนำ และรับฟัง ข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากอาจารย์อาจารย์ใช้ภาษาในการสอนที่นักศึกษาสามารถเข้าใจได้ง่าย และเหมาะสมกับเนื้อหา มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนในหัวข้อดังต่อไปนี้คือ อาจารย์แจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอนก่อนสอนอย่างชัดเจน อาจารย์ใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอน เพื่อผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น ได้แก่ การยกตัวอย่างการใช้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลการค้นคว้าเป็นต้น อาจารย์ใช้คำถามหรือกิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์ อาจารย์ระบุวิธีสอน เวลาที่ใช้สอน วัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจนในแต่ละหัวข้อที่สอน และอาจารย์ใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย

ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ พบว่า ระดับปัญหาการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.48 S.D. .569 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาน้อยกว่าข้ออื่นๆ ได้แก่ การแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเข้าสอนตรงเวลาทุกครั้ง สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะที่สอนได้ดี อยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนหัวข้อดังต่อไปนี้ ได้แก่ ใช้วาจาสุภาพเหมาะสมกับนักศึกษา ให้คำแนะนำและตอบข้อซักถามได้อย่างชัดเจน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย

ด้านสื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ด้านสื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.52 S.D. .423 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติมากกว่าข้ออื่นๆ ได้แก่ ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ประกอบการสอน ขนาดห้องที่ใช้สอนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา ห้องเรียนสะอาดและมีแสงสว่างที่เหมาะสมสำหรับการเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนหัวข้อดังต่อไปนี้ ได้แก่ ใช้ตำรา/เอกสารประกอบการสอนสอดคล้องกับแผนการสอนมีการแจ้งรายชื่อหนังสือและระบบการสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองแก่นักศึกษา นักศึกษาสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้นจากสื่อประกอบการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.46 S.D. 421 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติมากกว่าข้ออื่นๆ ได้แก่ มีการแจ้งให้นักศึกษาทราบแนวทางการทดสอบล่วงหน้า มีการแจ้งผลทดสอบของนักศึกษาให้ทราบหลังการสอบทุกครั้ง มีการปรับปรุงกระบวนการจัดการสอนจากผลการประเมินผลการเรียนรู้ มีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเข้าใจมากขึ้น ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนหัวข้อดังต่อไปนี้ได้แก่มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและการทดสอบย่อยระหว่างเรียนและการทดสอบปลายภาคที่กำหนดไว้ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

สรุปผลการเปรียบเทียบเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันที่มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งในภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 มีระดับปัญหาที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด ทั้งภาพรวมและรายด้านเหมือนกันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.49 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายด้าน มีรายละเอียด

ดังนี้ **ด้านกระบวนการ** การสอนและเทคนิคการสอน พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติการมีค่าเท่ากับ 3.59 ส่วนค่าเฉลี่ยระดับปัญหาเท่ากับ 1.50 แสดงให้เห็นได้ว่า ระดับปฏิบัติการในการเรียนการสอนด้านกระบวนการ การสอนและเทคนิคการสอนสูงกว่าระดับปัญหาด้านการสอนและเทคนิคการสอน **ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์** พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติการมีค่าเท่ากับ 3.88 ค่าเฉลี่ยระดับ ปัญหา มีค่าเท่ากับ 1.48 แสดงให้เห็นได้ว่า ระดับปฏิบัติการในการเรียนการสอนด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์สูงกว่าระดับปัญหาด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ สื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติการมีค่าเท่ากับ 4.07 ค่าเฉลี่ยระดับปัญหา มีค่าเท่ากับ 1.52 แสดงให้เห็นได้ว่า ระดับปฏิบัติการในการเรียนการสอนสื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนสูงกว่าระดับปัญหา สื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน **ด้านการวัดและประเมินผล** พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติการมีค่าเท่ากับ 4.17 ค่าเฉลี่ยระดับปัญหา มีค่าเท่ากับ 1.46 แสดงให้เห็นได้ว่า ระดับปฏิบัติการในการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผลสูงกว่าระดับ ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระดับปฏิบัติการเรียนการสอน พบว่า ในภาพรวมของ นักศึกษา เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 นักศึกษาเพศชายมีค่าเท่ากับ 3.88 ด้านความคิดเห็นต่อระดับปัญหา นักศึกษาเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 1.53 นักศึกษาเพศชายมีค่าเท่ากับ 1.36 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นต่อภาพรวมระดับปฏิบัติการไม่แตกต่างกันทางสถิติระหว่างเพศ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมี รายละเอียดดังนี้ **ด้านกระบวนการ การสอนและเทคนิคการสอน** พบว่า ความคิดเห็นต่อระดับปฏิบัติการเรียนการสอนด้านการสอน และเทคนิคการสอนของนักศึกษาเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 นักศึกษาเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ส่วนด้านความคิดเห็นต่อระดับปัญหา เพศหญิงมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.57 นักศึกษาเพศชายมีค่าเท่ากับ 1.36 สรุปได้ว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 จำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันทางสถิติระหว่างเพศ **ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์** พบว่า ความคิดเห็นต่อระดับปฏิบัติการเรียนการสอนด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ ของนักศึกษาเพศหญิงมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 นักศึกษาเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ส่วนด้านความคิดเห็นต่อระดับปัญหา เพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.57 นักศึกษาเพศชายมีค่าเท่ากับ 1.25 สรุปได้ว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 จำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันทางสถิติระหว่างเพศ **ด้านสื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน** พบว่า ความคิดเห็นต่อระดับปฏิบัติการเรียนการสอนด้านสื่อประกอบการสอน ของนักศึกษาเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 นักศึกษาเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนด้านความคิดเห็นต่อระดับปัญหา เพศหญิงมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.58 นักศึกษาเพศชายมีค่าเท่ากับ 1.34 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 จำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันทางสถิติระหว่างเพศ **ด้านการวัดและประเมินผล** พบว่าความคิดเห็นต่อระดับปฏิบัติการเรียนการสอนด้านการวัดและ ประเมินผล ของนักศึกษาเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 นักศึกษาเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนด้านความคิดเห็นต่อระดับปัญหา เพศหญิงมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.45 นักศึกษาเพศชายมีค่าเท่ากับ 1.50 สรุปได้ว่า ความคิดเห็น

เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา HU2002 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 จำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันทางสถิติระหว่างเพศ

8. อภิปรายผลการวิจัย

ด้านกระบวนการการสอนและเทคนิคการสอน ผลการวิจัยด้านกระบวนการสอนและเทคนิคการสอนพบว่า อาจารย์มีระดับการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอน ด้านการสอนและเทคนิคการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเห็นว่าอาจารย์ได้แจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอน รวมถึงระบุวิธีสอน เวลาที่ใช้สอน วัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจนในแต่ละหัวข้อที่สอน ใช้วิธีสอนที่หลากหลาย ใช้เทคนิคต่างๆ ที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นอย่างมีกระบวนการ การเป็นขั้นเป็นตอนจากเรื่องที่ย่างไปสู่เรื่องที่ยาก ไม่ว่าจะเป็นการบรรยาย อภิปราย ยกตัวอย่าง การนำเสนอผลงาน และใช้คำถามหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะกระตุ้นให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์ เกิดความคิด สร้างสรรค์หรือแรงบันดาลใจในการออกแบบผลงานในแต่ละโครงการได้ รวมไปถึงการวิจารณ์ ผลงาน กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น และรับฟังข้อคิดเห็นทั้งที่แตกต่างหรือขัดแย้งกันได้ ดังแนวคิด ของกาฟ (Gagne, R. M., 1985:70-90) ที่กล่าวถึงรูปแบบการสอน ที่มีการบอกวัตถุประสงค์ การนำเสนอ และการจัดสภาพการณ์ต่างๆ ที่กระตุ้นให้เด็ก สามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่ต่อยอดจากประสบการณ์เดิม และสอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2545) ที่กล่าวถึงวิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่จะส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ระดมความคิดไปสู่กระบวนการในการออกแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับ ทิศนา ขมฉวี (2552) ที่กล่าวถึงวิธีการสอนหลายรูปแบบที่มีเทคนิคและวิธีการ ที่มีข้อดีข้อเสียที่แตกต่างกันโดย ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน และเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ สำหรับระดับปัญหาด้านการสอนและเทคนิคการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดเช่นกัน โดยข้อที่มี ค่าเฉลี่ยปัญหาน้อยที่สุด คือ อาจารย์ระบุวิธีสอน เวลาที่ใช้สอน วัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจน ในแต่ละหัวข้อที่สอน ส่วนข้ออื่นๆที่เหลือมีระดับปัญหารองลงมาโดยมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับระดับการปฏิบัติในข้างต้นจากผลสำรวจผู้วิจัยเห็นว่าอาจารย์ควรพิจารณาถึงผู้เรียนในแต่ละกลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เดิมที่ต่างกัน เพื่อที่จะเลือกวิธีเทคนิคการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจ และ ต้องการจะมีส่วนร่วมกล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็น ท้ายทายความคิด ช่วยจูงใจให้ผู้เรียนอยาก คิด อยากหาคำตอบ และอยากเรียนรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งน่าจะนำหลักแนวคิดของการเรียนการสอนแบบ ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการเรียน และเลือกแนวทางปฏิบัติร่วมกับอาจารย์ผู้สอนได้ อันจะทำให้การทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์และเนื้อหาในรายวิชา เป็นไปอย่างมีกระบวนการและมีประสิทธิภาพ

ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ ผลการวิจัยด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์พบว่า อาจารย์ควบคุมอารมณ์ในขณะที่สอนได้ดียังมีปัญหาซึ่งสอดคล้องกับ ทศนีย์ สัตยมาศ (2547) กล่าวไว้ว่า บุคลิกลักษณะของผู้สอนที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน รวมทั้งบุคลิกภาพของผู้สอนจะส่งเสริมให้บรรยากาศในการเรียนการสอนดีมี ประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน กล่าวไว้ว่า บุคลิกภาพของครู 3 ประเภท ดังนี้ ครูประเภทที่ 1 จะสร้าง

บรรยากาศแบบประชาธิปไตย นักเรียนและครูจะยอมรับความ คิดเห็นซึ่งกันและกัน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้แสดงความคิดเห็น ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้รู้จักทำงานร่วมกัน รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเอง มีเหตุมีผล นักเรียนจะรู้สึกสบายใจในการเรียนเป็นบรรยากาศที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ครูประเภทที่ 2 จะสร้าง บรรยากาศแบบเผด็จการ นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นครูจะเข้มงวด ครูเป็นผู้บอก หรือทำกิจกรรมทุกอย่าง นักเรียนไม่มีโอกาสคิด หรือ ทำกิจกรรมที่ต้องการ นักเรียนจะรู้สึกเครียด อึดอัด นักเรียนจะขาดลักษณะการ เป็นผู้ผู้นำ ขาดความริเริ่มสร้างสรรค์เป็นบรรยากาศ ที่ไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี ครูประเภทที่ 3 จะสร้าง บรรยากาศแบบตามสบาย เป็นบรรยากาศน่าเบื่อหน่ายนักเรียนย่อ ท้อ สับสน วุ่นวาย ขาดระเบียบวินัย ไม่มีความคงเส้นคงวาแน่นอน ครูไม่สามารถควบคุมชั้นเรียนให้อยู่ใน ความสงบเรียบร้อยได้ เป็นบรรยากาศที่ไม่ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี จะเห็นได้ว่าผู้สอนมีบทบาทที่สำคัญ ต่อการบรรยากาศการเรียนการสอน เพราะฉะนั้นบุคลิกภาพของผู้สอนนั้นควรจะต้องยอมรับความคิดเห็น ของผู้เรียน และมีเหตุมีผล เพื่อให้ ผู้เรียนเองมีความมั่นใจในการเรียน เปิดโอกาส และไม่ใช้ระบบเผด็จการ ทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจ รวมทั้ง ไม่บอภัยให้สบายเกินไป ความควบคุมให้การเรียนนั้นคงเส้นคงวาจะ ทำให้การเรียนการสอนราบรื่น และทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นนี้ อูปรมัย (ประเด็นนี้ อูปรมัย, 2540: 121) ที่ว่าบุคลิกภาพบาง ประการของครูมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนอย่างเห็นได้ชัด ได้แก่ สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้ คำพูด การมีอารมณ์ขัน การแสดงบทบาทในฐานะผู้นำของครูนอกจากนี้ ปัญญา คำสุวรรณ (ปัญญา คำสุวรรณ, 2540) กล่าวว่า บุคลิกภาพของครูประกอบด้วยลักษณะภายนอก เช่นการมีสุขภาพกายดี ท่าทางสง่า ผ่าเผย แต่งกายสะอาดและเรียบร้อย ถูกกาลเทศะ พูดจาสุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และลักษณะภายใน เช่น สุขภาพจิตดี มีอารมณ์ขัน มีทัศนคติแบบประชาธิปไตย มีความสนใจสิ่งต่างๆ อย่างกว้างขวาง และสนใจ ปัญหาของนักเรียน ยังมีนักวิชาการหลายๆ ท่านได้กล่าวถึงคุณลักษณะของครูผู้สอนภาษาที่ดีและทำให้ การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านสื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิจัยด้านสื่อประกอบการสอน ในครั้งนี้พบว่า อาจารย์ใช้สื่อการสอนประเภท e-learning มาช่วยเสริมการเรียนการสอนน้อยเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับที่กรมวิชาการกระทรวงศึกษา (กรมวิชาการ, 2539) ได้กล่าวถึงสื่อประกอบการสอนว่า ควร เป็นสื่อที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการ เรียนรู้ภาษาได้อย่างรวดเร็วโดยผู้สอน ต้องสามารถเลือกใช้ปรับและจัดการใช้สื่อต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาของ เรื่องที่เรียน นับตั้งแต่สื่อพื้นฐานใกล้ตัวผู้เรียน เช่น สื่อของจริง สิ่งพิมพ์ต่างๆ ตลอดจนถึงสื่อเป็นเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2530) ได้ สรุปถึงความสำคัญในการใช้สื่อการเรียนการสอน ไว้ดังนี้ 1. สื่อการสอนมีความจำเป็น และสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมาก เพราะ เป็นการ ประหยัดเวลาและแรงงานของครูในการอธิบายเรื่องต่างๆ ได้นอกจากนี้สื่อการสอนยังเป็นสิ่งที่เร้า ให้นักเรียน เกิดความสนใจ ทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นได้ 2. การจัดสื่อการสอนเป็นหน้าที่โดยตรงของครู ซึ่งอาจจัดหามาได้ ด้วยการซื้อสำเร็จรูป หรือ การจัดทำขึ้นเอง 3. สื่อการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กันอยู่ทั่วไป แยกได้เป็น 3 ประเภท คือ สื่อการสอน ประเภทวัสดุ ประเภทอุปกรณ์ และประเภทวิธีการ สื่อแต่ละประเภทมีคุณสมบัติที่ แตกต่างกัน จึงควรรู้จัก เลือกให้เหมาะสมกับสิ่งที่จะใช้สอน 4. ครูสามารถผลิตสื่อประเภทวัสดุ และอุปกรณ์

ไว้ใช้เองได้ 5. ทักษะที่จำเป็นในการผลิตสื่อการสอนภาษาอังกฤษ คือ การวาดภาพเส้น 6. ครูควรจะได้เสริมความรู้ของตนอยู่เสมอและสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ รายการวิทยุ และโทรทัศน์ สถาบันการสอนภาษา ซึ่งเป็นแหล่งวิทยาการสำหรับครูที่จะเพิ่มพูนทักษะความรู้ของตนได้

สำหรับระดับปัญหาด้านสื่อประกอบการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยปัญหานั้นน้อยที่สุดใกล้เคียงกัน 2 ข้อ คือ อาจารย์ใช้สื่อเกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ประกอบการสอน และอาจารย์ใช้ตำรา เอกสารประกอบการสอน สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน ส่วนข้อที่มีระดับปัญหามากกว่าข้ออื่นๆ คือ อาจารย์ใช้สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะการปฏิบัติ ในข้างต้น

ด้านการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยด้านการวัดและประเมินผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่าเป็นปัญหานั้นน้อยที่สุดโดยอาจารย์ผู้สอนได้ทำการประเมินผลและแจ้งผลการประเมินอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับพระปริพัทธ์ นาคา (2544) กล่าวถึงจุดประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการได้ ดังนี้ 1. เพื่อประเมินวิธีการสอนของครูว่าวิธีสอนแบบในช่วยให้เกิดการเรียนรู้และวิธีสอนแบบ ในที่ต้องการการปรับปรุง 2. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียนว่ามีความรู้ความสามารถตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใด สมควรที่จะได้เลื่อนชั้นให้สูงขึ้นหรืออยู่ที่เดิม 3. เพื่อจำแนกหรือจัดลำดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคนเพื่อจัดชั้นเรียนหรือแบบ กลุ่มนักเรียนตามความสามารถ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียน ในกลุ่มที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน 4. เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง และจุดเด่นในการเรียนภาษาของแต่ละบุคคล 5. เพื่อประโยชน์ในการสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่เรียนอ่อน 6. เพื่อประเมินประสิทธิภาพในการสอนของครู 7. เพื่อทราบถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กในแต่ละระดับอายุ 8. เพื่อทดสอบผลการทดลองเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน

เห็นได้อย่างชัดเจนว่า การวัดประเมินผลมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการวัดประเมินผลมีหลายวิธีด้วยกันเช่น การทดสอบ การตรวจงาน และการสัมภาษณ์ บันลือ พฤษะวัน (บันลือ พฤษะวัน, 2525) เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้ ดังนี้ 1. การสังเกต เพื่อใช้ตรวจสอบพฤติกรรม นิสัย ทักษะคิดและการปรับตัวของผู้เรียน 2. การสัมภาษณ์ เพื่อใช้ตรวจสอบความรู้ทั่วไป ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นของผู้เรียน ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในการสัมภาษณ์อาจเกี่ยวข้องกับทวงที่ วาจา การใช้ปฏิภาณในการตอบปัญหาต่าง ๆ 3. การตรวจผลงาน ใช้ในการพิจารณาผลงานที่มอบให้ทำการปฏิบัติ การเมือง ศิลปศึกษา เป็นต้น 4. การสอบข้อเขียน เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ การวิเคราะห์และ คนอื่น ๆ ได้หลายแง่หลายมุม การใช้ข้อทดสอบนี้ยัง 2 แบบ 4.1 การทดสอบแบบอัตนัย หรือเจตนาวิสัย (Subjective) เป็นการทดสอบแบบเรียงความ ให้ออกแสดงความคิดเห็น การลำดับเหตุผลได้ดี 4.2 การสอบปรนัยหรือวัตถุวิสัย (Objective) เป็นข้อสอบแบบที่ถามได้กว้างขวาง คลุมเนื้อหาที่เรียน แต่ผู้ตอบไม่ต้องบรรยายหรือ แสดงความคิดเห็น เพียงใช้ความคิดในการเลือก ในการเติมข้อความ ซึ่งนิยมใช้กันอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน

สรุปว่าการวัดประเมินผลมีหลากหลายวิธี ซึ่งล้วนแล้วแต่เน้นการปฏิบัติจริง ครอบคลุม เนื้อหาและให้ผู้เรียนได้แก้ปัญหาเป็น สามารถประยุกต์ใช้ได้ และมีมาตรฐานสามารถวัดผล และประเมินผล ได้ตามจริง เพื่อช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ส่วนการสรุปผลการวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยพบว่า **ด้านกระบวนการการสอนและเทคนิคการสอน** พบว่านักศึกษาบางคนต้องการให้อาจารย์เพิ่มรายละเอียดในการอธิบายงานแต่ละครั้งให้โอกาสผู้เรียนบ้างถ้าผิดพลาด **ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์** พบว่าในด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาบางคนเสนอแนะว่าอยากให้ อาจารย์มีบุคลิกที่เป็นกันเองกับนักศึกษามากกว่านี้ เพราะบุคลิกแบบเดิมนักศึกษาไม่กล้าเข้าพบ **ด้านสื่อประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก** พบว่าในด้านสื่อประกอบการสอนไม่มีปัญหา เนื่องจากอาจารย์มีการนำนักศึกษาไปศึกษาดู งานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน และการให้นักศึกษาได้มี โอกาสแก่ปฏิบัติกาเป็นผู้ประกาศข่าวโดยการใช้สื่อเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่ทันสมัย เป็นส่วนประกอบ ในการนำเสนอ **ด้านการวัดและประเมินผล** พบว่าในด้านการวัดและประเมินผลไม่มีปัญหาเนื่องจากอาจารย์มีการวัดและประเมินผล เป็นระยะสม่ำเสมอและแจ้งผลคะแนนให้ทราบเป็นระยะ เพื่อที่นักศึกษาจะได้ทราบความก้าวหน้าว่ามี คะแนนเก็บเท่าไร เพื่อจะได้ประเมินการทำข้อสอบปลายภาคของตนเอง

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545**. กรุงเทพฯ: ศรุสภา.
- กรมวิชาการ. (2539). **หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. **คู่มือการจัดการสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กุสุมา ลำนุ้ย. (2539). **การสร้างเจตคติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. วารสารศึกษาศาสตร์.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2545). **ความคิดเชิงสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ: บริษัท ซัคเซส มีเดีย จำกัด.
- เจษฎาภรณ์ เหลืองขมิ้น. (2541). **การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากวิดีโอที่มีพื้นหลังภาพต่างกัน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทัศนีย์ สัตย์มาศ. (2547). **การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนระยองวิทยาคม จังหวัดระยอง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิตนา แคมณี และคณะ. (2552). **การนำเสนอรูปแบบเสริมสร้างทักษะการคิดขั้นสูงของนิสิต นักศึกษาครูระดับปริญญาตรี สำหรับหลักสูตรครุศึกษา**. รายงานการวิจัยคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2541). **การส่งเสริมสร้างการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน**. วารสารวิชาการ.

บันลือ พฤษะวัน. (2525). **คู่มือครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ประดิษฐ์ อปรมัย. (2540). **ชุดวิชาพื้นฐานการศึกษา (มนุษย์กับการเรียนรู้)**. นนทบุรี.

ปัญญา คำสุวรรณ. (2540). **ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดประถมศึกษา จังหวัดสระแก้ว**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พระปริพัฒน์ นาคา. (2544). **ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม**. รายงานการค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2530). **การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 1-6**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ศิริเพ็ญ มากบุญ. (2541). **แต่ผู้เบิกทางแห่งปัญญา**. กรุงเทพฯ: เทพสตรี.

สุเทพ อ่อนใสว. (2541). **องค์ประกอบของการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: เทพสตรี.

Brown, H. Douglas. (1981). **Effective Factors in School Language Learning, in the Second Language Classroom: Direction for the 1980**. New York: Oxford University Press.

Gagne, R. M. (1985). **The Condition of Learning**. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Little wood, William T. (1990). **Foreign and Second Language Learning**. New York: Cambridge University Press.